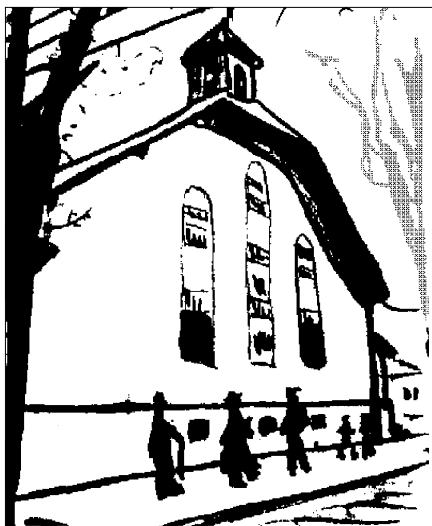

Halloween

Kormányozok többedmagammal. Nyugodtan, megfontoltan, ahogy tapasztalt ember szokta tenni. Persze meggondolatlanok, amolyan izgágák mindig vannak. Nézem a tükröt is, hiszen nem árt, ha időnként hátra is néz az ember, mert ez segíti az előre haladásban is. Látom, füstölögve cikázik egy kiszolgált korabeli WV Golf. Már mögöttem van. A fejét kapucniba rejtett junior idősödő járgányát nem kíméli. Egyszer csak ami a csövön kifér belehúz és bevág elé. A kocsni hátulján felirat: Az Isten háta mögött vagy!

– Te még az ördög előtt és hamar a kezei között találod magad – motyogom magamban. Felöltik bennem, hányan, de hányan képzelik magukat a kormány mögött istennek, amelynek előbb vagy utóbb a temető a vége. Mert ne feledjük, az ördög jó cimbor, nagyon segíti emberét. S aki az ördöggel cimborál, azt nem érdekli, hogy szavaival okoz-e másnak fájdalmat, tetteivel sanyarú sorba taszít embereket, vagy értelmetlenül elbúcsúztat valakit az élettől. A magukat istennek képzelők nem tisztelnek senkit és semmit magukon kívül. Nekik nem mond semmit a Mindenszentek, a Halottak napja. Nem is értik e két napnak a jelentőségét. Ők csak jópofa Halloweennek tartják. Bulizás, faragott töklámpás. A temetőt messziről elkerülik, holott minden bizonnyal nekik is lenne kikre emlékezni. Még szerencse, hogy a többség még Isten előtt áll, magasztalva Őt, és reményeik szerint egyszer majd eljön az az idő, amikor az önimádók is rádöbbennek, hogy földi életük stációjához tartozik a Mindenszentek ünnepe és Halottak napja.

CZ.

RÓMAI ILIEVÉIL

„A törvény tökéletes teljesítése a szeretet”(13,10)

A RÓMAIFÜRDŐI PLÉBÁNIA LAPJA

Eseménynaptár

November 1.: Mindenszentek tanácsolt ünnepe, szentmise reggel 8-kor és este 7-kor.

November 2.: Halottak napja; szentmise reggel 8-kor és este 7-kor.
A szokásos gyászszertartást az esti szentmise után tartjuk.

November 4.: Elsőpéntek. Az 1981. és 1996. között házassultakat hívjuk az este 7 órakor kezdődő szentmisére, és utána a hittanterembe egy félórás programra.

November 11.: Baba- mama kör 10–12-ig a hittanteremben

November 12.: Testvéri találkozó a hittanteremben 16 órától.

November 12.: Családi kirándulás a Szemlőhegyi barlangba

November 20.: Vetítés a nyári hittantáborról du. 4 órakor a hittanteremben.

November 26.: Adventi koszorúkészítés a hittanteremben.

1.cs. 9³⁰–12⁰⁰, 2.cs. 13⁰⁰–15⁰⁰, 3.cs. 15³⁰–17³⁰.

Takarítás: 17³⁰–18³⁰.

A SZENTATYA IMASZÁNDÉKA NOVEMBER HÓNAPRA

Általános imaszándék: hogy a keleti egyházak tiszteletreméltó hagyományait az egész egyház szellemi kincseiként ismerjék el és becsüljék meg.

Missziós imaszándék: hogy az afrikai kontinens találja meg Krisztusban az erőt, mely által a kiengesztelődés és igazságosság útját járja, ahogy a Második Afrika-Szinódus javasolta.

PLÉBÁNIÁNK CSALÁDI HÍREI

A keresztség révén plébániánk új tagja lett:

Király István és Sándor Andrea gyermeke **Kitti**

Tótvári Tamás és Lázár Janka gyermeke **Ábel**

Gerhardt Dániel és Forgács Szilvia gyermeke **Izabell Tünde**

Góman Zoltán és Czukor Olga gyermeke **Brendon Roland**

Végso búcsút vettünk a következő testvéreinktől:

Antal Bartalis Mihályné sz. Tőser **Gizella**

Riesinger Alfréd

Trybek Frigyesné sz. Pozsonyi **Katalin**

Gálné, Magyar **Katalin**

Pitz **Róza**

Hittantábori beszámoló

Idei hittantáborunkat július 18. és 23. között tartottuk Kismaroson. Legutóbb 3 évvel ezelőtt mentünk táborba, ezért mind a gyerekek mind a kísérő felnőttek körében nagy volt a várakozás. Az előkészületeket már hónapokkal korábban megkezdjük. A kismarosi helyszínt János atya, Lukácsné Kovács Emi és Bányi Gábor jó előre meglátogatta, és kiválasztotta. Ezért az általuk készített fényképek és alaprajz segítségével időben megtervezhettük az egyes csoportok és a programok elhelyezését a táboron belül.

Táborunk lelki programja idén a „Szentlélek gyümölcsei” volt, melyek közül néhányat (szelídség, hűség, türelem, öröm, kedvesség) kiválasztottunk egy-egy napunk fő témájaként. Felkészülésünk során Lázár Ervin: Szegény Dzsoni és Árnika című meséjét dolgoztuk fel, melynek egy-egy fejezete kapcsolódott a különböző napokhoz. A mesefejezetekhez Berta Enikő válogatott további kiegészítő olvasmányokat (verseket, novellákat, regényrészleteket).

A táborban 23 gyerek és 12 kísérő vett részt. A gyerekeket életkoruk szerint 3 csoportba osztottuk, ahol folyamatosan 8 kísérő volt velük együtt. Örömkre szolgált, hogy e 8 kísérőből 4-en olyan fiatalok, akik először vállalták ezt a feladatot, és a következő hittantáborok vezetőivé válhatnak.

A hét során lelki programjaink részei voltak a táborszintű imáalkalmakon, a csoportonkénti közös felolvasásokon és megbeszéléseken kívül a János atya által vezetett szentmisék, gyónási lehetőség és csoportbeszélések.

A lelki programok mellett kézműves foglalkozások, Kalinovits Flóra szervezésében egy lovas tanya meglátogatása, kisvasutazás Királyrétre, a kismarosi helytörténeti múzeum megtekintése, számháború és az utolsó este tábortűz színesítette a hetünket.

Teljes ellátásunkról nagy szeretettel a tábor gondnoka és 2 szakács nénije gondoskodott.

A tábor befejezésekor azzal búcsúztunk el egymástól, hogy 2 év múlva legalább ennyien újra találkozunk a következő hittantáborban, melynek helyszíne lehet, hogy újra Kismaros lesz.

A tábor anyagi vonatkozásai:

A tábor teljes bekerülési összege	679 413 Ft
Önkormányzati pályázaton elnyert összeg	50 000 Ft
Hitoktatási Felügyelőségtől kapott összeg	50 000 Ft
Táborban résztvevők befizetése	358 000 Ft
A hiányzó részt plébániánk pótolta	221 413 Ft

Kunsági László
táborvezető

EGYHÁZKÖZSÉGÜNK RENDSZERES PROGRAMJAI

SZENTMISÉK

- hétköznap: 8 óra
- szombat: 8 óra és este 7 óra
- vasárnap: 1/2 9, 1/2 11, este 7 óra

GYÓNTATÁS

- a hónap utolsó szombatján du. 5-től az esti szentmiséig.
- Adventben és nagyböjtben minden szombaton du. 3-tól az esti szentmiséig

IMAÓRÁK

- első pénteken a reggeli mise után fél órás egyéni szentségimádás.
- első vasárnap: du. 6 órakor elmélkedő szentségimádási óra.
- taizéi imaóra: 3. hétfő este 6 óra.
- szentírási imaóra: 3. hétfő este 7 óra.
- minden kedden de. 1/2 9-től engesztelő, közbenjáró imaóra.

ÉNEKKAR

- minden szerdán: este 7 óra.

RÓZSAFÜZÉR TÁRSULAT

- imatalálkozója minden hónap utolsó vasárnapján a 1/2 9-es szentmise után.

IRODAI ÜGYELET

- kedd, szerda, du. 3–1/2 5-ig, pénteken du. 3–4-ig.

KÖNYVTÁR

- vasárnap: 1/4 10–1/4 11-ig.

Szállást keres a Szent Család

„Mária megszülte elsőszülött fiát, bepólyálta és jászolba fektette, mert nem jutott hely a szálláson” (Lukács 2, 7)

Szent Lukács evangéliumában olvassuk, hogy Augusztus császár népszámlálási rendelete miatt Betlehembe érkező Máriának és Józsefnek nem jutott hely a szálláson. Egy barlang-istállóban telepedtek le, miután hiába dörmöböltek a házak ajtajain, a hamarosan szülő anyát senki sem fogadta be.

Ezt a jelenetet több művész is megfestette, ezek egyikét viszik háztól — házig, családtól — családig azok a Testvéreink, akik jelentkeznek a „Szállást keres a Szent Család” nevű megmozdulásra. Mi befogadjuk a Szent Családot egy éjszakára, a szobánk egy méltó pontján helyezzük el a képet, imádkozunk előtte, mégpedig közösen.

Plébániánkon hagyománya van ennek az ájtatosságnak, de az utóbbi években halványulni látszik az érdeklődés, talán azért, mert sokan nem ismerik a szervezés és a lebonyolítás részleteit.

Tehát: az ablakba kitett ívre a jelentkező család felírja nevét, címét, telefonszámát és azt, hogy a hét melyik napja nem alkalmas számukra. A szervezők igyekeznek egy sorrendet

összeállítani annak a szem előtt tartásával, hogy az egymást eddig kevésbé ismerő családok találkozhassanak, és ne lakjanak túl messze egymástól. Mindenki írásban megkapja, hogy mely napon, ki hozza a képet neki, és kinek kell továbbadnia. Az értesítés természetesen a címet és a telefonszámot is tartalmazza, hogy az időpontot is egyeztetni tudják. Fontos, hogy mindkét család két egymást követő napon érjen rá. A kezdő család december 15-én elhozza a képet és az imafüzetet a Plébániáról, másnap elviszi a következő családnak, a lánc a következő napon folytatódik. Az utolsó család december 24-én visszahozza a Plébániára. A látogatók az otthoni családdal együtt a kép előtt gyertyát gyújthatnak, közösen imádkoznak, énekelnek, egyszóval hitet tesznek a mellett, hogy befogadják házukba és szívükbe a Szent Családot, készülve a nagy ünnepre, Urunk születésére. Nem titkolt szándéka egyházközségünknek a testvéri, baráti közösség erősítése is.

Reméljük, az idén sikerül – mivel 3 kép van – két-három „kört” is elindítanunk.

LIELI GYÖRGY

Agapé: Igen – nem.

Két szóról röviden:

1. Ecclesia. (görög: kikiált, összehív szóból) polgárok gyülekezete, népgyűlés. Egybegyűlt közösség. A plébániai közösség, gyülekezet. Ennek megjelenési lehetőségei:

a) Liturgikus alkalmak (istentiszteletek, az egyház hivatalos imái, szertartásainak az alkalmi). Ekkor szívünket szélesre tárjuk az Isten előtt. Arcal felé fordulunk. (Vö. Szeresd uradat, Istenedet teljes szívedből, teljes elmédből és minden erődből.)

b) Egyéb alkalmak: Ezek közül most az AGAPÉ-t emelem ki, vele foglalkozom.

2. Agapé. Szintén görög: A szeretet legteljesebb megnyilvánulásának kifejezésére alkotott szó: szeretem, mert szeretem. (Vö. Szeresd felebarátodat, mint önmagadat!) „Az agapé az egyház első időszakában meghonosodott szokás: hívők asztal körüli együttléte szeretetük kifejezésére.” (Magyar KatolikusLexikon)

Ezt a fajta agapét indítottuk el évekkel ezelőtt vágyva arra, hogy nálunk is megvalósul, ami a Tömő utcában, ahol Futó Károly atya köré gyűlt a közösség egy kis ismerkedésre.

Tudtuk, hogy nem lesz könnyű áttörni a közömbösség, az atomizáltság falát, mely egyre jellem-

Agapé: Igen – nem. (folytatás)

zőbb – akaratunk ellenére és – társadalmi méreteiben. Mindnyájan tapasztaljuk. Mégis évekig próbálkoztunk a „faltörésre” – váltakozó eredménnyel.

Az *agapé* esély arra, hogy a misén részt vevő társainkkal közösséget keressünk. Hogy megtudjuk, ki-vel fogunk kezét, amikor eme gesztussal válaszolunk a „Legyen békesség köztetek mindenkor” felhívásra.

Az *agapé tartalma* kötetlen. Lehet eszmecsere helye. Lehet önkéntes vállalásokat tenni, ha valamilyen szakérték, ha valakinek bármiben hasznára lehetek, s fordítva: Meghirdetem, hogy miben vagyok segítség. Tehát az adás és befogadás helye. Továbbá a személyiségcsere lehetőségét is hordozza. Segít meglátni a másokban az istenképmásiaságot. Meglátni arcában Krisztust. Ennyi bátorságot fel kell tudni mutatnia egy Krisztust követni akarónak.

Azoknak, akik az *agapé*-ben az *elmúlt időkben* bármennyi és bármilyen szerepet vállaltak, ezúton köszönetet mondunk.

A *jövőről* azonban Nektek kell döntenetek, kedves templombajárók.

A döntés megkönnyítésére megosztom Veletek néhány tapasztalatunkat.

1. Ahol sok ember találkozik, ott kell egy olyan személynek lenni, akinek a karizmája a többiek megszólítása. (Ma a szakzsargon „animátor”-nak nevezi ezt a személyt. Aki aktivizálja a közösségekben szunnyadó feszüléseket, hogy végre „kimondja ki-ki saját magát”. Hogy megnyíljunk egymásnak. Hogy a mellénk sodródók megismerésével szolidárisakká lehessünk velük, s ők velünk. Keressük ezt az embert! (Lehet maga a plébános, de lehet akárki, akinek ez a meghívása).

2. Bár anyagi terhet nem jelenthetett senkinek az *agapé*, azaz a plébániának címzett számlát mindig elszámolta a plébános atya annak, aki kérte, kicsi maradt az a kör, amely vállalkozott az *agapé* elemozsijának előteremtésére, a hittanterem előkészítésére. Azóta is töröm a fejemet rajta: Mi ennek az oka? Az egy órai elfoglaltság? Annak a hiánya, hogy nem sikerült csoporttá szervezni az önkénteseket? Pedig könnyű belátni: minél többen vállal-

koznak egy-egy *agapé* előkészítésére, annál inkább megoszlik a tennivaló.

3. És ez volt számomra a legnehezebben emészthető: János atya meghirdeti, valaki áll a kapuval szemben, és tárt karokkal invitál mindenkit ... és a mindenkinek tört részében van hajlandóság a részvételre. Kicsit Jézus parabolájához hasonlatosan: Az uralkodó lakomára hívja az embereket, de azok rendre elutasítják a meghívást. Ezt a részbeni kudarcot igen sokszor éltük meg. Szívem szerint szendvics-emberként némán állva táblát akasztottam volna magamra nagybetűs AGAPÉ-felirattal és egy iránymutató nyíllal. Hiszen nem magunknak készült a szeretetlakoma (még ha töredékes volt is), hanem Mindnyájatoknak, hogy kimutathassátok egymás iránti érdeklődésüket. Hányszor fogalmazódott meg bennem a Nagy László-i gondolat: Nekem a kérés nagy szégyen, akkor is jöjj, ha nem kérem.

4. Még érdekesebben alakult a 10³⁰-as mise utáni *agapé* sorsa. Ott is kértünk jelentkezőket egy-egy alkalom megszervezésére. Általában nehezen jelentkezték. A kísérlet mégis folytatódhat.

Nem rajtunk áll. Várjuk az önkéntesek jelentkezését (az önkéntesség évében!), várjuk azokat is, akiknek jó ötletük van arra, hogy a találkozások tartalmasabbakká legyenek. De tudni kell: ez az alkalom nem a szórakoztatás alkalma, hanem és elsősorban egymás megismeréséé. Ha meggondoljuk: Az egész örök üdvösség az egymásban való gyönyörködés tere. Gyönyörködés Isten valóságában, és az üdvözült, tiszta emberek valóságában. Gondoltunk-e arra, hogy ennek elővételezése valamennyire az AGAPÉ?

GYORGYOVICH MIKLÓS és TÜCSI

RÓMAI LEVÉL A RÓMAIFÜRDŐI PLÉBÁNIA LAPJA

Szerkesztik: Czákó Balázs,
Hörömpő Gabriella
Kiadja: a Rómaifürdői Plébánia
1031 Budapest, Zaránd u. 35.
Telefon: 368-6308
E-mail: rompleb@freemail.hu
romai.plebania.hu (www. nélkül!)